

SwedSec AB
Licenshavaren

Licenshavaren, har fram till den 1 juli 2010 varit anställd som förvaltare vid ett av SwedSecs anslutna institut. Han är innehavare av vilande licens hos SwedSec.

Institutet har anmält att licenshavaren brutit mot det regelverk som han som licenshavare hos SwedSec haft att följa.

Med hänvisning till Institutets anmälan har SwedSec hemställt att licenshavaren åläggs disciplinpåföljd.

I ärendet har den 7 september 2010 muntlig förhandling ägt rum, varvid licenshavaren varit personligen närvarande samt SwedSec företrätts av verkställande direktören Katarina Lidén och chefsjuristen Mirre Laurell.

Av utredningen i ärendet framgår följande.

Den 29 april 2010 erhöll Institutet information om att licenshavaren var föremål för ett betalningsföreläggande från Kronofogdemyndigheten (KFM). Betalningsföreläggandet grundade sig på en ansökan som en tidigare kund i Institutet ingivit till KFM avseende en fordran om 100 000 kronor jämte ränta mot licenshavaren. Det visade sig att kunden redan år 2009 hade informerat en annan förvaltare hos Institutet om lånet. Den förvaltaren informerade i sin tur Institutets Risk Management. På förfrågan från Institutets Risk Management uppgav licenshavaren att han inte hade lånat några pengar av kunden, utan att kunden ansåg att licenshavaren var skyldig honom pengar på grund av en dålig aktieaffär, vilken hade ägt rum för många år sedan hos en tidigare arbetsgivare. När licenshavaren hördes den 30 april 2010 uppgav han samma sak. Sedan han beretts tillfälle att närmare överväga sina uppgifter, medgav han att han i mars 2009 lånat 100 000 kronor av kunden mot revers med villkor att han skulle amortera lånet successivt under året. Hans ekonomiska situation var emellertid sådan att han inte förmådde betala tillbaka lånet.

Av utredning som Institutet har ingett i ärendet framgår vidare att licenshavaren i elva kostnadsräkningar, som av honom ingivits till Institutet som tjänsterelaterade och lagts till grund för ersättning, uppgivit att han sammanträffat med personer, som i själva verket inte hade deltagit i de aktiviteter som han yrkat ersättning för. I stället har utläggerna avsett luncher och middagar med familj och vänner. Summan för de elva felaktigt redovisade utläggerna uppgår till 10 521 kronor. Licenshavaren har, när han hörts över Institutets utredning, bekräftat uppgifterna i utredningen och även uppgivit att han även före 2009 förfarit på motsvarande sätt, dvs. begärt ersättning för privata utlägg såsom relaterade till tjänsten.

Licenshavaren har medgivit att han har begått ett antal grova fel. Vid den aktuella tiden hade han hamnat i en existentiell kris. Detta påverkade hans långa äktenskap så menligt att det var ytterst nära att makarna gick skilda vägar. I samband därmed fattade han ett antal beslut mot bättre vetande. Ett av dessa bestod i att han lånade pengar av den dåvarande kunden för att komma ur en ekonomisk knipa, ett förfarande som naturligtvis var felaktigt och som han djupt ångrar. För att skydda kunden träffade han en överenskommelse med denne om att han till varje pris inte skulle nämna den ekonomiska transaktionen för någon på Institutet. För att säkerställa att ingen intressekollision skulle uppstå begärde han att få dela ansvaret för kundrelationen med en kollega. När kunden vid ett tillfälle efter lånet begärde sänkt courtagenivå av-slog han tillsammans med kollegan denna framställning.

Licenshavaren har vidare uppgett att han arbetat i tjugofem år som aktiemäklare och kapitalförvaltare och under denna långa tid haft ytterst få meningsskiljaktigheter med kunder över huvud taget och inte haft några kontakter med myndigheter som gällt disciplinansvar eller liknande. Han har varit omtyckt av kunder och kundens bästa har alltid varit hans ledstjärna. Sedan han den 1 juli 2010 slutat sin anställning i Institutet har han utlovats ny anställning hos ett annat värdepappersinstitut. Löftet bygger på att hans licens inte återkallas. Skulle detta ske, blir han berövad möjligheterna till det enda arbete han behärskar, vilket skulle vara en katastrof för honom själv och hans familj.

Disciplinnämnden gör följande bedömning.

I Institutets etiska riktlinjer anges att Institutets verksamhet skall kännetecknas av god etik som innefattar en stark integritet och en hög professionalism. Medarbetare skall vid engagemang som ligger utanför Institutets verksamhet samt inom den privata sfären förhålla sig på ett sådant sätt att förtroendet för Institutet upprätthålls. I den dagliga verksamheten skall all personal vid utförande av arbetsuppgifter vidta nödvändiga åtgärder för att bl.a. motverka uppkomsten av intressekonflikter.

Som SwedSec och Institutet har anfört i ärendet får det anses oförenligt med dessa riktlinjer att som licenshavaren låna pengar av en kund, eftersom detta utgör en potentiell intressekonflikt som negativt kan komma att påverka förtroendet för Institutet.

Enligt Institutets interna regler gäller bl a att förfrågningar från Risk Management skall besvaras utan opåkallat dröjsmål samt att information till Risk Management skall vara korrekt, saklig och fullständig och inte dölja, förringa, missleda eller på annat sätt skapa oklarhet avseende de förhållanden som informationen rör. Licenshavarens sanningslösa uppgifter till Risk Management står i uppenbar strid med dessa bestämmelser.

Enligt SwedSecs regelverk (8 kap 1 och 2 §§) gäller bl a att licensen får återkallas om licenshavaren har begått brott som har anknytning till verksamheten eller på annat sätt allvarligt åsidosatt vad som åligger denne i tjänsten. Vidare får licensen återkallas, om en licenshavare har begått annan brottslig gärning än som avses i 1 § eller på grund av sina personliga förhållanden i övrigt inte kan anses lämplig att inneha licens.

Licenshavarens åtgärd att lämna oriktiga uppgifter om utlägg i sina reseräkningar kan visserligen inte hänföras till verksamheten som förvaltare men får ändå anses innebära ett allvarligt åsidosättande av vad som har ålegat honom i tjänsten.

En samlad bedömning av vad licenshavaren har gjort sig skyldig till medför att en återkallelse av licensen får anses ofrånkomlig. I betraktande av den långa tid han varit verksam i yrket – såvitt framgår utan att anmärkningar tidigare har kunnat riktas mot honom – och av att det inträffade delvis kan ha haft samband med personliga skäl av tillfällig art finns det dock skäl att göra återkallelsen tidsbegränsad. Med hänsyn till den tid han i praktiken varit förhindrad att fullgöra licenspliktig verksamhet bör återkallelsen göras tidsbegränsad fram till innevarande års utgång.

Disciplinnämnden återkallar den för licenshavaren utfärdade licensen för tiden fram t o m den 31 december 2010.

På disciplinnämndens vägnar

Johan Munck

I nämndens avgörande har deltagit f.d. justitierådet Johan Munck, professor em. Madeleine Leijonhufvud, civilekonomen Ragnar Boman, civilekonomen Carl-Johan Högbom och direktören Kajsa Lindståhl. Enhälligt.